

Arrest

nr. 64 762 van 13 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. PALMANS, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Iraakees te zijn van Koerdische origine. U zou een soennitisch moslim zijn afkomstig uit Suleimania (Noord-Irak). U verklaarde eigenaar te zijn van een café in Suleimania, waar u hulp kreeg van uw twee neven, (M.) en (A.), die bij u inwoonden na de dood van hun vader. Uw familie zou aanhanger zijn geweest van de 'Goran'-partij. Op 9 februari 2010 werd u verwacht op een rouwplechtigheid in uw café. Tijdens uw afwezigheid zouden uw neven de vlag, de kaars en een afbeelding van de voorzitter van de partij hebben opgehangen. Zij zouden eveneens liedjes hebben laten horen van de 'Goran'-partij aan aanhangers in het café. Daar het volume zeer luid zou hebben gestaan, zouden twee mannen in burgerkledij het café hebben binnengetroden. Zij zouden van de Koerdische veiligheidstroepen 'Asayish' zijn geweest. Ze zouden de vlag en de afbeelding van de voorzitter van de 'Goran'-partij hebben verscheurd en de radio kapot hebben gemaakt. Ze

zouden vervolgens de aanhangers van de 'Goran'-partij hebben uitgescholden. Hierop zou een vechtpartij zijn ontstaan tussen de 'Asayish' en de aanhangers van Goran. Twee vrienden van uw neven, (T.) en (H.), zouden ook hebben deelgenomen aan het gevecht. (T.) zou daarbij gewond zijn geraakt. Aanhangers van de 'Goran'-partij zouden daarop het pistool van de 'Asayish' hebben genomen en hebben teruggeschoten. Eén agent van de 'Asayish' zou daarbij zijn gedood, de andere zou zwaar zijn toegetakeld. Na de vechtpartij zou iedereen het café zijn ontvlucht. Uw neven zouden samen met hun vrienden (T.) en (H.) het land hebben verlaten.

Toen u, via een vriend, op de hoogte werd gesteld van dit incident, besloot u meteen uw echtgenote naar haar familie te brengen. De dag erna, op 10 februari 2010, verliet u Irak. U verbleef vervolgens een vijftal maanden in Iran alvorens uw weg verder te zetten. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisroute kwam u op 9 augustus 2010 aan in België. De dag erna vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw nationaliteitsbewijs en een kopie van het internationaal paspoort van uw echtgenote.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen. U vreest te worden vervolgd door de Koerdische autoriteiten omwille van uw sympathieën voor de 'Goran'-partij en omwille van de moord op een agent van de 'Asayish' in uw café.

Wat betreft het eerste luik, namelijk uw sympathieën voor de 'Goran'-partij, dient het volgende te worden opgemerkt. Zo verklaart u aanhanger te zijn van de partij omwille van hun programma en ideologie. U sympathiseert met hen omdat zij de wanpraktijken van de huidige regering in Noord-Irak, waar de PUK (Patriottische Unie Koerdistan) en KDP (Koerdische Democratische Partij) de macht hebben, aan de kaak stellen (CGVS, p.5). U gaf uiting aan uw ideeën door mee te stappen in demonstraties, samen met 2000 tot 4000 andere personen en te luisteren naar toespraken van bepaalde politici (CGVS, p.12). Daarnaast zou u in uw eigen café uw sympathieën voor de beweging hebben geuit door hun muziek te spelen en de foto van de partijvoorzitter evenals de vlag van de partij op te hangen. U stelde echter uitdrukkelijk geen verdere activiteiten te hebben ontplooid voor deze partij (CGVS, p.5). Daar uw engagement voor deze partij niet verder ging dan het uiten van uw sympathie, waren de aanvaringen die u in het verleden had met de heersende autoriteiten (PUK-KDP) dan ook gering. Zo stelt u dat de 'Asayish' tweemaal uw café zijn binnengekomen en u hebben gevraagd de muziek uit te zetten en de foto van de partijvoorzitter en de vlag van de muur te halen (CGVS, p.12). Daar u wist dat deze zaken wettelijk niet verboden waren, weigerde u dit te doen (CGVS, p.12). Dit alles zou verder zonder gevolg zijn gebleven. Er kan dan ook worden gesteld dat deze zaken onvoldoende ernstig zijn om te worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Wat het tweede luik van uw relaas betreft, nl. waarin u stelt dat wat er gebeurd is in het café aanleiding zou kunnen geven tot vervolging door de autoriteiten, dienen de volgende opmerkingen te worden gemaakt. Zo is uw redenering, als zou u worden verantwoordelijk gesteld voor de zaken die in uw café gebeurden, niet gestoeld op concrete feiten of gebeurtenissen. U gaat enkel uit van vermoedens om uw hypothese te vormen.

U stelt dat vrienden van uw neven een agent van de 'Asayish' zouden hebben gedood in uw café. Daar u vreesde te worden verantwoordelijk gesteld voor dit incident, verliet u meteen het land (CGVS, p.10). Niets wijst er echter op dat u daadwerkelijk zou worden vervolgd door de 'Asayish'.

Zo stelt u van vrienden te hebben vernomen dat de 'Asayish' na het incident een onderzoek deden naar de namen van betrokkenen bij het incident (CGVS, p.14). Daarop zou een grote zoekactie zijn gevolgd waarbij bij alle betrokkenen een huiszoeking werd verricht (CGVS, p.13). Merkwaaardig genoeg stelt u later in het gehoor dat er waarschijnlijk enkel bij de vier personen die betrokken waren bij het incident, namelijk bij uw neven en hun twee vrienden, een huiszoeking gebeurde (CGVS, p.15). Dit op zich is al een ernstige indicatie dat buiten deze vier personen, niemand anders, dus ook u niet, in het vizier werd genomen. U gevraagd hoe u op de hoogte was dat er enkel bij deze vier personen het huis werd doorzocht, stelt u dat u er zo over denkt, dat het een vermoeden is van u en uw echtgenote (CGVS, p.15). U gaat verder door te stellen dat enkel deze vier mensen waren betrokken bij de dood van de agent van de 'Asayish' en dat de andere aanwezigen gewoon klanten waren die thee kwamen drinken (CGVS, p.15). Hiermee bevestigt u nogmaals dat enkel uw twee neven en hun twee vrienden als de aanstokers van het incident werden aanzien, en dat u niet verantwoordelijk werd geacht voor wat er toen is gebeurd.

Ondanks uw eerdere bewering dat veel mensen betrokken waren bij het incident (CGVS, p.14) heeft u geen weet van andere huiszoekingen of andere zoekacties (CGVS, p.16). U zou evenmin

hebben vernomen dat andere personen in deze zaak werden opgepakt (CGVS, p.16). U zou hierover zelf ook geen informatie hebben ingewonnen. Dat gegeven op zich is eveneens opmerkelijk te noemen, temeer daar dit een goede indicatie zou geven van de mate van vervolging waaraan betrokkenen bij dit incident onderhevig waren. Deze indicatie zou immers van cruciaal belang kunnen zijn bij het inschatten van uw eigen situatie en risico op vervolging. Het kan er enkel op wijzen dat u zich vrij gerust moet hebben gevoeld en het niet nodig achtte de zaak verder op te volgen. Daarenboven, indien andere aanwezigen bij het incident geen verdere problemen ondervonden, waarom zou u, die een veel beperktere rol speelde in het gebeuren en niets strafbaars had gedaan, dit wel worden?

Vervolgens claimt u wel te weten dat de 'Asayish' een huiszoeking hebben gedaan bij de vrienden van uw neven. De wijze waarop u echter deze informatie zou hebben bekomen, roept vragen op. Vooreerst zouden uw neven uw echtgenote pas een jaar na de feiten hebben gecontacteerd om te vragen of u werd opgepakt omwille van de problemen die zich zouden hebben voorgedaan in uw café (CGVS, p.14). De lange periode waarin zij hebben nagelaten te informeren naar uw veiligheid roept op zich al vragen op, des te meer omdat zij reeds al die tijd uw telefoonnummer in bezit hadden (CGVS, p.14). Van belang echter is dat u eerst uitdrukkelijk stelt dat er in het telefoongesprek niets anders werd besproken dan uw veiligheid en hun verblijf in Iran. U stelt met nadruk dat u niet weet wat er gebeurd is met hen in de tijdspanne tussen het incident en het telefoongesprek in 2011 (CGVS, p.14). U verklaart dat uw vrouw hen enkel had gevraagd hoe het met hen was, waarop zij zeiden dat ze werk hadden in Iran (CGVS, p.14). Toen u expliciet werd gevraagd of er nog iets anders werd gezegd in het gesprek, antwoordt u duidelijk dat er niets meer werd gezegd (CGVS, p.14). Toen u werd gevraagd of de 'Asayish' nog bij het huis van de vrienden van uw neven zijn langs geweest, stelt u opeens dat dit wel werd besproken in het telefoongesprek (CGVS, p.16). U wijzigt aldus uw verklaringen in dit verband.

U verklaart dat de 'Asayish' op zoek zijn naar u, omdat deze wel tweemaal bij uw vrouw navraag deden naar u. Dient echter te worden opgemerkt dat indien de 'Asayish' u echt zou verantwoordelijk stellen voor de dood van één van hen, zij een meer intense zoektocht naar u zouden hebben georganiseerd, inclusief huiszoeking, dan slechts tweemaal naar u te komen vragen. Bovendien is het niet meer dan logisch dat zij inderdaad op u beroep willen doen om ook uw versie van de feiten te horen en uw getuigenis te noteren. Als eigenaar van het café zou u een waardevolle getuige kunnen zijn. Dit gegeven op zich is geen indicatie van een persoonlijk gevisieerd-zijn. Dat de zoektocht naar u verre van intensief is, geeft u zelf immers aan door te stellen dat de laatste maal dat zij naar u op zoek waren in april 2010 was. U geeft nog aan dat het wel kan zijn dat zij uw huis in de gaten houden (CGVS, p.16). Opnieuw is dit enkel een vermoeden dat u stoelt op het gegeven dat er soms onbekende personen nabij het huis van uw schoonvader vertoeven en "en dan voel je dat aan" (CGVS, p.16). Opnieuw is dit een onvoldoende element om te stellen dat u nog zou worden gezocht door de 'Asayish' met het oog op vervolging.

U slaagt er aldus niet in om uw vrees te worden vervolgd door de autoriteiten omwille van uw indirecte betrokkenheid bij de moord op een 'Asayish' te staven aan de hand van duidelijke indicaties of concrete feiten. Uw vrees is enkel gebaseerd op verklaringen van derden in verband met het incident dat zich heeft voorgedaan in uw café en is louter gestoeld op vermoedens van uwentwege.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat u er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u de status van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet worden toegekend.

Voor wat betreft de veiligheidssituatie in Noord-Irak (Suleymania), dient te worden opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak (Erbil, Suleymania en Dohuk) geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De door u neergelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande appreciatie in positieve zijn om te buigen. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, en kopie van papsoort van uw echtgenote tonen weliswaar jullie afkomst en identiteitsgegevens aan maar deze elementen worden door het CGVS niet betwist. U brengt geen enkel begin van bewijs aan betreffende uw handelszaak of betreffende de moord op de agent van de 'Asayish' noch betreffende de gevolgen die dit voor u zou hebben gehad.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker herhaalt in onderhavig verzoekschrift zijn asielmotieven en stelt dat de combinatie van zijn sympathieën voor de Goran partij en het incident in zijn café leidde tot zijn vlucht. Ze kwamen hem reeds tweemaal zoeken bij zijn vrouw. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal bij zijn beoordeling niet redelijk en zorgvuldig is geweest. Er kan hem geen incoherent relaas worden verweten en er wordt hem geen tegenstrijdigheid verweten. De commissaris-generaal koppelt de twee verschillende feiten die aanleiding gaven tot zijn vlucht van elkaar en stelt dat deze op zich niet voldoende ernstig zijn. Het is echter de combinatie van beide die maakt dat hij wordt vervolgd. Hij was reeds gekend als sympathisant van de Goran partij en werd hiervoor een aantal maal berispt in zijn café. Uiteraard wordt hij dan mede verantwoordelijk geacht indien in zijn café een agent van de Asayesh wordt gedood.

Verzoeker heeft enkel verklaard dat hij niet weet of bij andere café-gangers dan de vier betrokkenen huiszoekingen zijn verricht. Voorts waren zijn neven bij hem inwonend en was hij eigenaar van het café, zodat hij moeilijk kan worden gezien op hetzelfde niveau als de andere café-gangers.

Verzoeker zal bijkomende stukken voorleggen om aan te tonen dat hij een handelszaak had. Tevens beschikt hij over een video waar hij op staat en waaruit zijn sympathieën voor de Goran partij duidelijk blijken. Verzoeker zal proberen nog andere stukken over te maken. Hij probeert nog bijkomende informatie te bekomen met betrekking tot de moord op de agent van de Asayesh en de gevolgen die dit voor hem in het bijzonder heeft gehad.

2.1.2. Inzake de subsidiaire bescherming benadrukt verzoeker dat hij afkomstig is van Suleymania in Noord-Irak en dat zijn nationaliteit en identiteit vaststaan. Hij stelt inzake de summiere motivering dat op grond van zijn relaas niet kan worden besloten tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus dat uit de rapporten van Amnesty International nochtans duidelijk blijkt dat door de Asayesh in Noord-Irak mensenrechtenschendingen worden gepleegd. Ter staving voegt hij een rapport van Amnesty International bij het verzoekschrift. Gelet op dit rapport kan hem niet worden verweten dat hij geen documenten kan voorleggen over de gevolgen voor hem. Vaak worden geen officiële documenten opgesteld. Alles verloopt arbitrair, zonder eerlijk proces en zonder de nodige aanhoudingsmandaten.

Verzoeker heeft, zoals de bestreden beslissing tevens stelt, een "akte van geboorte" neergelegd waaruit zijn afkomst blijkt. Bij een terugkeer naar Noord-Irak zal hij risico lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict. Hij wordt gevisieerd door de Asayesh en weet dat hij bij terugkeer gevaar loopt voor arrestatie en arbitraire veroordelingen. Er zijn geen gegevens voorhanden waaruit blijkt dat hij zich elders in Irak kan vestigen. Uit de rechtspraak van de RvV blijkt volgens verzoeker dat de situatie in Noord-Irak wordt erkend als intern gewapend conflict en dat burgers aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet). De beslissing schendt dan ook de materiële motiveringsplicht.

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een huurcontract van een winkel, vergezeld van een vertaling, neer.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt ter staving van zijn asielmotieven geen begin van bewijs bij. Zo brengt hij, ondanks dat hij in het verzoekschrift stelt over een video te beschikken waaruit zijn sympathieën voor de Goran partij blijken, deze video niet bij. Evenmin brengt hij enig begin van bewijs bij omtrent het incident dat zich in zijn handelszaak zou hebben voorgedaan en waarbij een agent van de Asayesh zou zijn gedood, noch dat hij ingevolge dit incident zou worden gezocht.

Verweerder wordt bijgetreden waar deze opwerpt dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband zijn vrees *in concreto* aannemelijk te maken. *In casu* wordt in de bestreden beslissing op omstandige wijze uitgewerkt dat en waarom verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij ingevolge de door hem aangehaalde asielmotieven daadwerkelijk door de Asayesh zou worden vervolgd. Meer bepaald wijst niets erop dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst door de Asayesh zou worden gevisieerd en slaagde hij er geenszins in aan de hand van duidelijke indicaties of concrete feiten zijn vrees te staven dat hij zou worden vervolgd door de autoriteiten. Verzoeker beperkt er zich in onderhavig verzoekschrift toe zijn asielmotieven te herhalen en te bevestigen dat hij wel degelijk wordt gezocht omwille van de combinatie van zijn politieke sympathieën en het incident in zijn café. Het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal doet als dusdanig echter geen afbreuk aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Verzoeker brengt geen afdoende argumenten aan die alsnog een ander licht zouden kunnen werpen op deze vaststellingen. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind en worden zij door de Raad overgenomen.

Wat betreft de verwijzing naar het bij het verzoekschrift gevoegde rapport van Amnesty International en het artikel omtrent de Goran partij dient te worden vastgesteld dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie is geenszins afdoende om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou worden bedreigd of vervolgd. Verzoeker maakte, zoals hoger werd aangegeven, niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou worden gevisieerd door de Asayesh, zodat niet kan worden ingezien hoe de bij het verzoekschrift gevoegde informatie op hem van toepassing zou zijn. Bijgevolg slaagt hij er niet in zijn voorgehouden vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

Uit het ter terechtzitting neergelegde huurcontract kan hoogstens worden afgeleid dat verzoeker een winkel huurde doch dit document, bijgebracht in kopie, bevat geen gegevens waaruit blijkt dat hij wordt vervolgd in zijn land van herkomst.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen aan de grondslag van zijn asielaas, kan dienstig worden verwezen naar de sub 2.2.2. gedane vaststellingen omtrent dit relaas.

De commissaris-generaal motiveert op grond van de informatie in het dossier voorts met recht dat er in de regio waarvan verzoeker afkomstig is, i.e. Suleymania in Noord-Irak, geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Daar waar verzoeker verwijst naar twee arresten van de RvV, meer bepaald arrest nr. 11 425 van 21 mei 2008 en arrest nr. 12 224 van 3 juni 2008, en stelt dat hieruit zou blijken dat de situatie in Noord-Irak erkend wordt als intern gewapend conflict en dat burgers er een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dient te worden vastgesteld dat verzoeker ten onrechte voorhoudt dat uit voornoemde arresten zou blijken dat de situatie in Noord-Irak beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) aangezien deze arresten zich geenszins uitspreken over de situatie in Noord-Irak doch wel over de toenmalige situatie in Centraal-Irak. Derhalve kan niet worden ingezien hoe deze arresten afbreuk zouden kunnen doen aan de landeninformatie in het dossier, die dateert van 10 november 2010 en betrekking heeft op Noord-Irak (administratief dossier, stuk 13: landeninformatie).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. De bestreden beslissing is, gelet op het voorgaande, op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Zij bevat, naast een uiteenzetting van de door verzoeker aangevoerde feiten, gedetailleerde, pertinente en terechte overwegingen die haar afdoende motiveren. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.5. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, gezien de bestreden beslissing blijkt het voorgaande geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.7. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS